

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ԿԱՂԱՆԴ

Ժամանակին ճենճոտ քուրմն էր որ կ'ելլէր
 Զոհի ճարպէն ժիրցած քայլով դէպ ի վեր,
 Դիտելու երկինքն թէ ծնա՞ծ է նոր լուսին,
 Զոր տեսնելուն պէս կ'աւետէր Մեծ Քուրմին,
 Ծընա՛ւ Լուսին հընաւանդ
 Այսօր է լո՛յս մեր Կաղանդ։

Ծեր Քրրմապետն կը ծամծամէր նախ անխըռով իր
Մաղթանքներն, ապա կ'ըսէր մեծ խանդով՝
Ժողովուրդին, պատրաստեցէք ինչ նըւէր
Որ տալ կ'ուզէք վեհ Եանուսին անհամբեր,
Քանզի լուսցաւ դիցաւանդ
Շնորհաբեր այս Կաղանդ:

Բայց, հիմա ո՞վ, ո՞վ է մեր Քուրմը կաղանդող,
 Ո՞վ է դիտող մեր լուսինը նախաշող.
 Ամէն ամիս երբեմն այս օրը կը տօնուէր,
 Հիմա տարին անգա՛մ մըն ալ հըրաւէր
 Մենք իրարու մա՜նաւանդ
 Ջրտա՞նք, չրսե՞նք Նո՛ր Կաղանդ։

Երկնից վերայ պայծառափայլ շողշողուն
 Հուսնեակը նոր՝ չէ՞ր տեսնուեր ամենուն,
 Որ կը գոչէր կուռքի ծառան մեծածայն,
 Թէ պատրաստէք ձեր զոհերը, ձեր ընծան.
 Նուէր պէտք է աստ ու անդ
 Զի շնորհաբեր է Կաղանդ:

Բայց թէ չունինք սիրտ ու հոգի տողորուած
Այն ըզգացմամբ՝ որով ցընծայ Մարդ-Աստուած,
Չունինք նըւէր անտուն, անտէր աղքատին,
Եւ լոկ խորհինք մեր կերխումը տենդագին,
Չունինք շնորհ, չունինք խանդ,
Շրնորհաբեր չէ՛ մեզ Կաղանդ:

ՄԵՍՐՈՊ ԲՀՆՅ. ԴԱՐԲԻՆԵԱՆ

Մանիսա